

Patrick the Pan, Ty Wiesz (nie ma co trzymać naj

Widzę w myślach stary park
I ten zwyczajny, a nie meta świat
na ławce w ciepłych szalu pan
za rękę trzyma panią: Ty i ja.
I mamy bardzo dużo lat
Już nie ma w domu dzieci, nie ma psa,
złote włosy porwał czas
żyłaki, leki, zmarszczki, dobrze nam.

Ty, ty wiesz, Ty wiesz.
Ty, ty wiesz, ty wiesz.
Mamy się na zawsze
wiedziałem to już pierwszego dnia
to jedyna tak spokojna myśl,
w ten niespokojny czas.
Ty, Ty wiesz, Ty wiesz.

Świat to gorzko-słodką pieśń
Do rytmu palcem sobie pstryka śmierć
wielka moc, ten błahy gest
Potrafi złamać najtwardsze z serc.
Widzę w myślach szary blok.
Przed nim ogródek, parter, w oknie ktoś.
To starsza Pani patrzy bo:
już przyszła wiosna, kwitnie bez,
nie może wstrzymać łez
bo starszy Pan go bardzo lubił też...

Ty, ty wiesz, Ty wiesz.
Ty, ty wiesz, ty wiesz.
Mamy się na zawsze
wiedziałem to już pierwszego dnia
to jedyna tak spokojna myśl,
w ten niespokojny czas.
Ty, Ty wiesz, Ty wiesz